

Ja tenim Estatut

per

J. MESTRES I MIQUEL

S amb una gran joia, és amb plena satisfacció que pronunciem aquest mot, ESTATUT. Aquest serà el que reinstaurarà els costums, els procediments, mesurats i aciençats en tots els ordres. A nosaltres, sanitaris catalans, ens en pertoca un bon tros de la llibertat conquerida; tots hi havem contribuït a què sigui un fet, però també ens toca un bon tros de la responsabilitat esdevinguda.

De la nostra direcció científica, de la nostra pràctica acurada, de la nostra col·laboració entusiasta, depèn, en bona part, el bon nom, el bon resultat, el bon crèdit de l'autonomia instaurada.

Companys sanitaris, ara que tindrem les atribucions precises, ara que ens seran donats els mitjans adequats, ara que tindrem una direcció tècnica nostra, ara que tenim un pla ben meditat, s'ha d'acabar per sempre més la taca negra amb què al mapa sanitari mundial està marcada la nostra Catalunya, aquest percentatge excessiu de mortalitat infantil, aquella desproporció d'òbits per infeccions, aquell tifus, aquella diftèria, s'ha d'acabar, ha d'ésser el nostre propòsit d'honor, el nostre bon nom com a sanitaris i com a catalans hi està compromès, el nostre interès col·lectiu ens hi mena, l'economia catalana de nosaltres ho espera, que aquelles evitables despeses que signifiquen la desproporció per morbiditat per infeccions evitables i guaribles, aquella pèrdua de valor que significa les defuncions de ciutadans, que no han rendit tot el seu treball que Catalunya n'esperava.

Companys rurals. amics de partits mèdics, a nosaltres ens toca la part principal i més penosa, als dirigents, ben retribuïts, els serà fàcil de dictar normes, però qui ha de vigilar, executar la part més penosa i important, som nosaltres: en el medi rural hi ha dobles òbits de menors i per infeccions que a ciutat; nosaltres, com el peó de la carretera, cada hora, cada moment, sota el bat del sol a l'estiu, o sofrint les glaçades a l'hivern, hem d'actuar i actuarem, i hem de suposar i esperar, que no serem oblidats, que si sofrim les inclemències del temps i les incomprensions del públic, i envellim prestant servei, com tot treball, ens serà retribuït.

Metges, sanitaris, tot a una preguem a la Generalitat que ràpidament aprovi un pla i organització sanitària, que aviat ens doni els mitjans, i oferim la nostra col·laboració, eficaç, insubstituïble, precisa, com a patriotes i com a sanitaris. Si així ho fem per la glòria de l'estament sanitari català, aquesta data serà una data històrica de recordança duradora, i tindrem la satisfacció d'haver contribuït a fer una nova Catalunya, i així, com ara amb enyorança cantem, qui t'ha vist tan rica i plena, l'actual i venidores generacions la gaudiran RICA I PLENA.